

MỘNG LÀM BỒ TÁT GIỮA ĐỜI THƯỜNG

Cư sĩ Liên Hoa

*Kính tặng những người nguyện mang chiếc áo cô đơn
vì tấm lòng bồ đề mong đem chất liệu từ bi-trí tuệ đạt
được chia sẻ đến mọi người.*

*Đưa tay vuốt lại tóc xanh
Thênh thang mây gió thông dong một đời
trần gian vẫn thở nụ cười
sang trang giấy trắng, chớ Chân không về*

*Người đi bỏ lại khoảng đời
thơ kinh nguyện mở, chép lời trên y
một mai, nơi chốn bụi trần
gặp nhau, niệm tiếng "nam mô" chân tình...*

Minh Thanh

Trong kinh Hoa nghiêm nói rằng "tâm như người họa sĩ" vẽ lên tất cả mọi cảnh đời của thế nhân, dù phàm hay thánh, trên bước đường sanh tử. Mỗi một niệm khởi là một pháp phát sanh. Mỗi một pháp là một cảnh đời vừa tạo dựng, do những nhân duyên liên hệ tác động, hổ tương từ quá khứ, hiện tại dẫn đến tương lai vô định.

Trên con lộ thênh thang của vòng trầm luân, êm dịu như mật ngọt, hay mặn như muối biển đại dương, và mỗi người là hành giả cho chính cuộc đời mình.

Có người buông trôi theo dòng đời, lấy đắng cay làm chất liệu sống với vinh nhục, thành bại ...của tài sắc danh thực thụ.... Có người mong muốn vẽ lại cuộc đời mình bằng những ảo ảnh sáng tạo, vẽ vờ, nường hình bắt bóng, lấy giả làm chân, lấy khổ đau làm mùi hạnh phúc. Nhưng, cũng có người dừng chân lại, đón gió cõi mây, sống thực với đời thường, tiếp cận với lòng, với tâm mình, tạo những niệm lành, vì mình và mọi người trong cuộc lữ nhân sinh. *Mỗi người chính là tác nhân của chính hành động của mình.*

Ngày 21.02.2009 vừa qua, tại Thiền viện Cát Trắng ở Florida đã tổ chức buổi lễ xuất gia cho một thanh niên Phật tử.

Theo nhiều người tham dự kể lại, buổi lễ rất là cảm động, vì có sự hiện diện đông đủ của hai bên gia đình: cha mẹ, thân nhân. bạn bè...bên người thanh niên xin "thế phát" và bên người yêu của chàng thanh niên. Không ai biết rõ được tình yêu của hai người ra sao, chỉ biết rằng chàng thanh niên đó đã quyết định xuất gia, từ bỏ con đường thế tục, sống giữa chợ đời, sống bình thường với đời sống hôn nhân.

Họ là những người trẻ, thanh niên nam nữ với lứa tuổi đầy hy vọng, dẫn thân, có sự nghiệp, đang sinh sống ở xã hội văn minh vật chất sung túc ở Mỹ Nhưng, chàng đã chọn con đường thênh thang, hiến thân vì lý tưởng, sống cho mọi người.

Có nước mắt đã tuôn rơi, có những con tim thổn thức, lòng quặn thắt, khổ đau. Đứng về tình cảm cá nhân, đời thường... thì cuộc tình này chưa trọn vẹn... theo nghĩa phải được sống chung, đẹp đôi, riêng biệt; *nhưng trên một phương diện khác, có ích lợi cho cuộc tình, cho con người và ước nguyện đem hạnh phúc riêng của mình biến thành hạnh phúc nhân lên cho nhiều người, thì đây là một mối tình tuyệt đẹp, lý tưởng hoá.*

Năm 1999, cũng vì cảm xúc hạnh nguyện của một cô gái, chối bỏ tình yêu đang nở rộ, mái tóc huyền tha thướt đã trôi vào dĩ vãng, và đôi mắt không còn là đáy hồ thu..., quyết chí xuất gia trở thành một vị Ni Cô, dâng hiến cuộc đời xuân trẻ vì lý tưởng giải thoát và vì nguyện lớn giúp nhân sinh.....tôi đã tập tễnh sáng tác bài thơ "*Một thoáng vô thường*" để tưởng nhớ đến, kính tặng và nay, thì hoàn cảnh ngược lại- Sự xuất gia của một thanh niên trẻ tuổi.

Bài thơ này được cảm xúc viết ra khởi nguồn từ những hình ảnh đẹp đó, như một đóng góp, một chia sẻ, dù rằng tác giả chưa gặp mặt đôi tình nhân này, dù lời thơ thô thiển, ý thơ cạn cợt... nhưng, như một tấm lòng kính tưởng đến, cho một người dám hy sinh hạnh phúc cá nhân, ra đi vì lý tưởng làm đẹp cuộc đời qua giáo lý Từ Bi Hỷ Xả của Đức Phật.

Lạy Đấng Từ Phụ, chúng con là những người Phật tử tại gia, có gia đình, vợ con, sống đời trần tục, với những tranh giành vì cuộc mưu sinh, nhà cửa, áo cơm v.v... nhưng, do thắm nhuần hương vị của Pháp Phật, thường tu tập, nuôi lớn căn lành và *chưa một ngày nào là chúng con không xuất gia*, thực hành giáo lý một cách cẩn thận, với nỗ lực chân chánh, chuyên cần, nhìn rõ ba độc si tham sân, tập bỏ con đường ác, tạo các thiện duyên vì ích lợi cho mình, gia đình, xã hội và cho con người.

Sự xuất gia của chúng con không có hình, không có tướng, không hoại sắc hoại hương, không nâu sòng, tóc cạo Nhưng vì đời sống hướng thượng, vì lý tưởng cao đẹp, vì những hình ảnh thanh thoát, tự tại của Đấng Cha Lành, của Thầy Tổ, vì giáo Pháp cao đẹp giải thoát..... *chúng con đã đang chuyển tâm, quán tưởng, nguyện dẫn thân tiếp bước chân đi trên con đường vô thường, huyền ảo.....như ước vọng*

*Đêm đổ về, trời khuya khoắt
Nhìn xuyên qua khung cửa sổ
bầu trời trong veo, vắng mặt những sợi mây
ánh trăng non lơ lửng, mỉm cười tỏa sáng
muôn vì sao lấp lánh
chúc mừng cuộc sống của hành tinh
đời vẫn mới tinh, luôn luôn tươi đẹp...
đã bao ngày đêm,
thời gian sáng tối vội vã trôi qua
chưa bao giờ nắm bắt được
cuộc tử sinh của một kiếp người.*

- Hãy ngủ đi em,
dù là mộng khổ đau hay mộng đẹp
dù vạn hoa biến hoá bóng lung linh
dù một chút tình mơ còn rơi lại
nhưng ngày mai, trời lại sáng
hãy giúp anh can đảm
dấn bước ra đi
không phải vì tình đời đen bạc
không phải vì thay dạ đổi lòng
bốn Thánh đế, anh miên trường dẫm bước
Khổ là nguồn, là gốc của vọng mê
Anh đang Tập để rời vòng sanh tử
Diệt ái mộng cho đường đời rộng mở
Đem Đạo vàng chia sẻ khắp sinh linh

Cám ơn em, lòng son êm dịu quá
với tình em, anh bối rối bao lần
vì mắt đỏ hoe, đôi lần làm chùng bước
nhưng nếu chỉ có em, tình ta sao nhỏ bé
giam chúng mình hạn hẹp cuộc nhân sinh
Khổ- nào ai không trải, đầy nước mắt đại dương
Tình- nào ai không nợ, nặng sánh núi non
Hãy bỏ đi em,
cứ xem như là huyền mộng
anh mong ước tình ta mở rộng
lời tình thương ban rải khắp mọi người
chỉ nơi đó, ta trở về Chân giác
và có em trong cát bụi bao la.....

- Nay anh, tấm lòng anh, em thấu hiểu
nhưng anh đi rồi, em sẽ ra sao?
Nhìn kỷ niệm bao năm, dù là gió thoảng
lại nặng lòng, tuổi trẻ quạnh hiu
nhưng thôi! Anh....
lời đã nói, tình nào cản được
lòng đã nguyện, đời thì có xá chi

anh cứ đi mang đời rộng lớn
cuộc tang bồng rữ sạch , bỏ lại sau lưng
trở về căn nhà xưa cũ, phủi lần bụi thắm
sạch trong tâm, đem giáo pháp vào đời
đời của anh và đời của tha nhân...

em dừng đây, sắp xếp lại cuộc đời
gửi mộng cũ người xưa vào hư ảo
chép tình yêu lời Bát Nhã tâm Kinh
trong không sắc, sóng ba đào lặng về nguyên thủy
mộng đời thường, em lót nằm gối Chân Không

*Ở nơi đây, tình bay thơ mộng đẹp
chuyện đời thường rời mất dấu trăm năm
còn lại đây, vờn bắt cánh sen hồng
muôn loài thương, sống an lành thanh tịnh
trong lảng kiếng cung Trời Đế Thích
có ảnh anh, em, cùng vũ trụ bao la*

*Ồ vui quá, cảnh giới Hoa nghiêm tuyệt sáng
tình đôi ta, nhờ pháp Phật nhiệm màu,
lòng rộng mở, muôn đời cất cánh bay cao
mùi hạnh phúc tràn gian,
trở thành điều kỳ diệu
và muôn loài sống Hạnh Phúc Chân Tâm*

Ngày 04.03.2009